

La militarització que ve

D'ací en un any i quatre mesos, quan l'electorat que no haja optat abans per la indiferència estiga pràcticament ofegat pels arguments a favor de continuar en l'OTAN, ens demanaran si volem o no volem continuar-hi. Naturalment, mantenint els pactes bilaterals amb els EUA en l'improbable cas que un electorat castigat amb els obsessius arguments oficials tinga encara forces i decideisca que OTAN, d'eixida, sí. És més, n'hi ha que dubten que el referèndum pugua arribar a celebrar-se, perquè en un any i quatre mesos poden passar moltes coses. Per exemple, que una condició de les forces polítiques per a arribar al «consens» siga la supressió del referèndum. Ja ho diuen ara i tenen molt de temps davant per a repetir-ho.

¿I què es pot fer contra tota la força de l'estat abocada a favor de mantenir-se en l'OTAN? Perquè el «decàleg» oferit pel president del govern als partits de «l'arc parlamentari» dona per suposada la continuació del vincle, ampliada inclús a l'ingrés en la Unió Europea Occidental, organisme que es va crear per a promoure una, diguem-ne, «autonomia» europea en la «defensa» occidental.

Som davant d'un problema habitual en l'exercici de la política i que consisteix en la limitació pràctica a l'acte electoral. Els militants, que en altres temps decidien molt més que ara —i per això n'hi havia més— en

la marxa de cada partit, la definició dels objectius, etcètera, són ara subjectes passius que, si fan bondat, poden ser inclosos en alguna llista electoral primària des de la qual, segons les aptituds per a l'escalada que demostren, potser arribaran més amunt. La docilitat és, per tant, allò que més s'estima en el militant elegit pels déus per a formar part de les elits dirigents. Ningú no creu que hi ha un treball quasi tan important com governar, que és exercir l'oposició. És a dir, exercir la contenció mentre, a poc a poc, va arribant el futur. A poc a poc, perquè res no arriba mai de la nit al matí. Ni tan sols el matí.

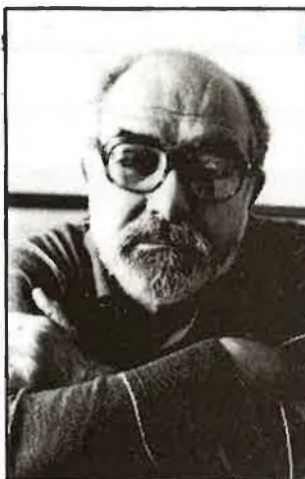
Un exemple a tenir ben present ho demostra. Si, com cal témer, no hi ha referèndum o és «guanyat» —com siga, però ho serà— pel «consens» proposat per González, l'efecte immediat serà l'increment del compromís amb l'OTAN fins arribar a la instal·lació de míssils i tot allò que es resumeix dient que serem «nuclearitzats». Val a dir que no sols la política exterior de l'estat, que ja seria prou, sinó també i especialment

la interior, seran condicionades per l'alineament amb la «defensa» occidental. O siga, que hi haurà més qüestions «sagrades» —la unitat de la pàtria», per exemple, haurà de ser més «única», ni que siga per raons de disciplina— i consegüentment menys llibertat. Perquè, inevitablement, la influència militar en la vida civil serà major que ara. Més condicionant. El mateix «Pentàgon» de l'Estat espanyol, mitjançant el «Pentàgon» de l'OTAN, estarà en relació amb el «Gran Pentàgon». El camp de la llibertat, de les llibertats concretes, anirà reduint-se a les «necessitats» de «defensa», que veurà atribuït més i més fons del pressupost general de l'estat, a costa que altres partides en tinguen menys.

¿I con ens podem defensar d'aquesta situació creixent? ¿Com aconseguirem que no cresca, en primer lloc, i que vaja retrocedint, després, fins a poder retornar a una situació més civil? Amb l'existència d'una militància organitzada, que cree opinió pública favorable a la pau, el desarmament i la desmilitarització. És a dir, una militància que vaja més enllà d'objectius tan limitats com demanar un referèndum d'improbable realització, de quasi segura victòria governamental, i que propose en abstracte un desarmament i una pau que, en realitat, demanen accions concretes i permanents per a realitzar-les en tanta mesura com siga possible a cada moment.

Última

Vicent Ventura

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom..... 2n.....
 Nom..... Domicili.....
 Població..... D. P..... Tel. pert.....
 Lloc de naixement..... Any de naixement.....
 Professió..... Lloc de treball.....
 Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:
 5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma
 Pagará: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal
 En el cas corresponent ompliu, al darré, la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Avda. del Baró de Círcer, 40, 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:
 Caixa o banc..... Agència.....
 Carrer..... Ciutat.....
 És pregué que els rebuts que a nom de.....
 Domicili..... Població.....
 presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de..... ptes.
 a pagar en..... terminis..... per la quantitat de ptes..... siguin
 pagats amb càrrec al compte corrent **RUBI**.....
a la llibreta d'estalvis..... de..... de 198.....
Firma